

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Kontroli Budżetowej

2013/2277(INI)

6.2.2014

OPINIA

Komisji Kontroli Budżetowej

dla Komisji Gospodarczej i Monetarnej

w sprawie sprawozdania z dochodzenia w przedmiocie roli i działań trojki
(EBC, Komisja i MFW) w odniesieniu do krajów strefy euro objętych
programem
(2013/2277(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Michael Theurer

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Kontroli Budżetowej zwraca się do Komisji Gospodarczej i Monetarnej, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. podkreśla, że na początku kryzysu finansowego 16 z 17 państw członkowskich strefy euro naruszało kryteria z Maastricht; przypomina znaczenie przestrzegania przez państwa członkowskie przepisów UE; uważa, że mechanizmy kontroli budżetowej muszą zostać wzmocnione, by wdrażać politykę na rzecz zatrudnienia i wzrostu w strefie euro ustanowioną zarówno w Traktacie z Lizbony, jak i w strategii Europa 2020; wskazuje, że Unia nie zdołała zapewnić skutecznego wczesnego ostrzegania i w rezultacie podjąć działań związanych z nadmiernymi zakumulowanymi deficytami państw dotkniętych kryzysem oraz że zabrakło w Unii odpowiednich mechanizmów kontroli deficytów;
2. uważa, że europejscy podatnicy wykazali się znaczną solidarnością z państwami dotkniętymi kryzysem, a w tych państwach podjęto poważne wysiłki w celu zmierzenia się z problemami strukturalnymi;
3. podkreśla, że zobowiązania do dokonania reform strukturalnych są warunkiem wsparcia finansowego w strefie euro;
4. podkreśla, że legitymacja demokratyczna negocjacji trojki i decyzji Eurogrupy jest słaba i powinna zostać wzmocniona, mając na uwadze, że trojka jest organem zaledwie technicznym;
5. wyraża przekonanie, że makroekonomiczne programy dostosowawcze powinny być także oceniane pod kątem dalszego usprawniania uwarunkowań prawnych i instytucjonalnych kształtujących skuteczniejszy system kontroli budżetowej;
6. oczekuje od krajowych trybunałów obrachunkowych, że w pełni ocenią one swoją prawną odpowiedzialność za potwierdzanie zgodności z prawem i prawidłowości transakcji finansowych i skuteczności systemów kontroli i nadzoru; wzywa w związku z tym najwyższe organy kontroli do zacieśnienia współpracy, szczególnie poprzez wymianę najlepszych praktyk;
7. wzywa państwa członkowskie do zwiększenia udziału specjalistów w organizacjach rządowych i bankach centralnych, tak by zmniejszać ryzyko konieczności płacenia za doradztwo zewnętrzne;
8. podkreśla, że Europejski Mechanizm Stabilności, międzynarodowa organizacja z siedzibą w Luksemburgu działająca jako stałe źródło pomocy finansowej dla państw członkowskich znajdujących się w trudnościach finansowych z maksymalną zdolnością pożyczkową w wysokości 500 mld EUR powinien być bezpośrednio odpowiedzialny przed Parlamentem; oczekuje, że EMS będzie co sześć miesięcy przedstawiał pełne sprawozdanie ze swojej działalności odpowiednim komisjom Parlamentu; zdecydowanie zaleca w związku z tym, by EMS zmierzał w stronę zarządzania metodą wspólnotową, jak to przewiduje Porozumienie ustanawiające EMS; oczekuje także, że EMS będzie

odpowiadał przed Parlamentem;

9. krytykuje fakt, że Porozumienie ustanawiające EMS nie przewiduje odpowiednich postanowień zapewniających skuteczną kontrolę zewnętrzną; wyraża ubolewanie, że w istocie w art. 24 (dotyczącym kolegium audytorów) przepisów wykonawczych do porozumienia Trybunał Obrachunkowy może mianować tylko jednego członka, a przewodniczący może zaproponować dwóch;
10. wyraża zaniepokojenie postanowieniami art. 24 ust. 6 przepisów wykonawczych do porozumienia, na mocy którego uzgodniona procedura informowania Parlamentu polega na przedstawianiu Parlamentowi przez kolegium audytorów za ledwie rocznego sprawozdania; podkreśla prawo Parlamentu do odbywania debat w sprawie sprawozdania rocznego z kolegium audytorów w obecności rady zarządzającej EMS;
11. oczekuje, że Komisja Rada i państwa członkowskie bez dalszej zwłoki opracują spójną i solidną politykę zwalczania unikania podatków (w tym unikania VAT) oraz oszustw podatkowych, wraz ze skoordynowanymi działaniami przeciwko rajom podatkowym i dokonywanym w nich transakcjami;
12. wskazuje, że poziomy współfinansowania funduszy strukturalnych UE osiągnęły 95% w przypadku niektórych państw członkowskich, na które w dużym stopniu wpłynął kryzys i które otrzymały pomoc finansową z programu dostosowania; podkreśla, że administracje lokalne i krajowe muszą zostać wzmocnione, by radziły sobie z wdrażaniem przepisów i programów UE, tak by przyspieszyć absorpcję funduszy strukturalnych;
13. ubolewa nad niewystarczającymi wynikami strategii lizbońskiej i przypomina, że wsparcie UE powinno się skupić na wzroście i zatrudnieniu;
14. zauważa żądania utworzenia Europejskiego Funduszu Monetarnego zastępującego trojkę i Europejski Mechanizm Stabilności; uważa, że taki fundusz musiałby być utworzony z wykorzystaniem instrumentów UE, ale powinien być finansowany przez podatników państw członkowskich; zwraca uwagę na znaczenie wiarygodnego i niezależnego zarządzania kryzysowego; uważa zatem za priorytet, by MFW nadal angażował się w zarządzanie kryzysowe w Europie.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	22.1.2014
Wynik głosowania końcowego	+: 21 -: 2 0: 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Marta Andreasen, Jean-Pierre Audy, Inés Ayala Sender, Tamás Deutsch, Martin Ehrenhauser, Jens Geier, Ingeborg Gräßle, Cătălin Sorin Ivan, Monica Luisa Macovei, Monika Panayotova, Petri Sarvamaa, Theodoros Skylakakis, Søren Bo Søndergaard, Michael Theurer
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Thijs Berman, Barbara Weiler
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Emer Costello, Jürgen Creutzmann, Albert Deß, Ismail Ertug, Richard Falbr, Peter Jahr, Elisabeth Jeggle, Teresa Jiménez-Becerril Barrio